

[Christmas Møller.]

dels om vort principielle Synspunkt med Hensyn til hele denne Sag, dels om, hvorfor vi er gaaet med til denne Overenskomst, som jeg mener er særdeles tilfredsstillende, og endelig om den økonomiske Politik, som skal føres her i Landet.

Det høje Tings Medlemmer er jo i den lidt vanskelige Situation, at de kun lige akkurat har faaet Betænkningen, men ikke den lange Række interessante Bilag, der er knyttet dertil. Ja, det gaar vel et og andet af Tingets Medlemmer saaledes, som det i hvert Fald er gaaet mig, at man sender en venlig Tanke til Betænkningen over Eengangsskatten og spørger: Hvornaar kommer Bilagene egentlig? — og saa stiller det samme Spørgsmaal med Hensyn til denne Sag. Baade paa det ene og det andet Omraade er der mange interessante Ting, som jeg haaber, det høje Tings Medlemmer vil studere i September.

Det konservative Folkepartis aldeles afgørende Synspunkt ved Behandlingen af Landbrugsministerens 3 Lovforslag var, at det var nødvendigt at drage Omsorg for, at Landmændene, saa vidt det overhovedet var gør ligt, fik Produktionsprisen, saaledes at de derigennem fik en Opfordring til at producere, en Opfordring til at eksportere, den Eksport, som maaske er livsvigtigere for andre Erhverv end for Landbruget. Derfor vil man ogsaa se, at paa det Omraade, hvor der ikke har været nogen Diskussion, saa vanskeligt Problemet om Produktionsprisen end er, nemlig med Hensyn til Ægprisen, har man accepteret Landbrugsministerens Forslag, og det vil blive gennemført uændret. Man regner med, at den Pris, der kan gives ude, maa kræve et vist Tilskud, og det er man, jeg kan oven i Købet sige fra alle Sider, parat til at give. Hvis man i øvrigt var blevet enig om Smørret og Flæsket, var man ogsaa blevet enig om Æggene. Man vil ikke fra nogen Side bestride, at Produktionsprisen, saa vidt man overhovedet kan udregne den, skal være gældende.

Det Spørgsmaal, der har voldt den store Vanskelighed ved Behandlingen af denne Sag, er, om den Produktionspris, som den højtærede Landbrugsminister angav i sine Forslag, 5 Kr. og 3 Kr., nu ogsaa var den rimelige Produktionspris. Jeg vil herom gerne sige, at jeg tør naturligvis paa ingen Maade stille mine Anskuelse op mod andres, og som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, var der ingen Grund for os Konservative til ikke at være tilfredse med den højtærede Landbrugsministers Udgangspunkt, de 4 Kr. for Smørret fra i Fjor og

de 2 Kr. 59 Øre for Flæsket + den Merudgift, som var kommet. Men naar man ser paa Landøkonomisk Driftsbureau's Opstilling, som er forelagt os i Udvalget, og paa den Besvarelse, vi har faaet af Spørgsmaalet om, hvor meget af Udgiftsstigningen fra i Fjor der skulde lægges paa Smør og Flæsk, nemlig ca. 80 pCt., saa kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at man med en Produktionspris af 4 Kr. 80 Øre og 2 Kr. 90 Øre er kommet til et rigtigere Resultat, ja, man kan vel oven i Købet sige, at man her er i Overkanten af Produktionsprisen. (Aksel Larsen: Hør, Hør!) Ja Tak, det kan være til en anden Gang.

Altsaa det, der var aldeles afgørende for os, var Produktionsprisen. Jeg vil gerne ganske lige ud sige, at efter det, der er sagt af mange kyndige Landmænd, og med de Betragtninger, som Socialdemokratiet og dets Ordfører gjorde gældende med Hensyn til, hvad der paa dette Omraade var en rimelig Pris, maatte jeg naturligvis, saaledes som jeg ogsaa har sagt i Udvalget, regne med, at det Forslag, som det store socialdemokratiske Oppositionsparti stillede, vilde indeholde Tal, som ogsaa vilde være gældende, hvis Socialdemokratiet havde været Regeringsparti. Nu ved jeg jo, hvilken Flotthed Socialdemokratiet og dets tidligere Landbrugsminister, Bording, udviste ved Fastsættelsen af Kornprisen i 1940; naar det derfor kom til en Produktionspris for Smørret paa 4 Kr. 60 Øre og for Flæsket paa 2 Kr. 62 Øre, saa kunde det — i Erindringen om Kornprisen af 1940 — ikke unnlade at gøre et meget stærkt Indtryk paa os.

Vort Udgangspunkt var saaledes: Er det muligt at finde frem til den rigtige Produktionspris? Hvis man, saaledes som man ved, mange gør det, kunde gaa ud fra, at Produktionsprisen for Smør var 4 Kr. 60 Øre og for Flæsk 2 Kr. 62 Øre, skulde man skabe en Smørordning, hvor man gav Producenterne 4 Kr. 60 Øre, hvilket, da Eksportprisen er 4 Kr. 46 Øre, vilde betyde en Udgift paa et Par og tyve Mill. Kr., medens Flæskeordningen skulde kunne hvile i sig selv og Ægordningen koste Regeringen ca. 9 Mill. Kr. Dette gik ogsaa det principielle konservative Standpunkt i Udvalget ud paa. Ordningen vilde betyde en Udgift paa nogle og tredive Mill. Kr., og saa er Regeringen jo saa heldig at have 20 Mill. Kr. til Disposition fra den nugældende Smørordning; den Ordning, som blev saa forfærdelig forkættet, har dog i hvert Fald skaffet den højtærede Landbrugsminister ca. 20 Mill. Kr. paa Smørret, og hvis man vilde lade Ordningen 1945—46 hvile i sig